KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
36
ROBIN HOOD
ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

In de XIIe eeuw, leefden in het woud van Sherwood, nabij Nottingham, een groep vogelvrijverklaarden. Het waren Angel-Saksers die weigerden het gezag van de Normandische koningen, opvolgers van Willem de Veroveraar, te erkennen. Zij waren door de rechters van koning Jan allemaal ter dood veroordeeld wegens hun trouw aan koning Richard Leeuwenhart, die ter Kruisvaart was gebleven.

Op zekere morgen trok de jonge Robin van Barnesdale naar Nottingham om er deel te nemen aan een wedstrijd voor boogschutters...

Gegroet, houtvester !

Dag, Robin ! Jij, grote kampioen, ik wed voor honderd daalders dat je dit damhert niet kunt neerleggen !

Robin voelt zich beledigd en zonder een ogenblik na te denken, spant hij zijn boog. De pijl fluit weg...

en treft het mooie dier in het hart...

Hahaha ! Je hebt een damhert van koning Hendrik gedood ! Dat kost je het hoofd en ik zal je op staande voet aanbouden !

Lelijke valsaard ! Betaal me liever de honderd daalders uit !

Ziehier hoe ik mijn schuld vereffen!

!

Lafaard ! Je speelde met je leven... Kijk !

Hij heeft hem gedood! Het is een moordenaar!

We nemen hem gevangen !

Maar Robin is vlug als de bliksem op het paard van zijn slachtoffer gesprongen en diep in het woud gevlucht...

De vogelvrijverklaarden kennen de moed van Robin en weten dat hij een zeer knap schutter is. Zij verkiezen hem zonder aarzelen tot hun leider. Zo wordt Robin van Barnesdale Robin Hood, doodsvijand van de koning die zich onrechtmatig het gezag toeeigende...

Robin is vast besloten zich te wreken op de sheriff van Nottingham, die eertijds zijn vader laf deed vanhouden...

Halt, vriend ! Honderd goudstukken voor je kar en het vlees dat er op ligt ! Je doet een goede zaak ! Geef me je hemd, je muts en je schoot en maak dan dat je weg komt !

Die dag hielden de bewoners van Nottingham hun groot jaarfeest, dat voorgezeten werd door de sheriff...

Messire, ik heb 500 vette beesten en ik verkoop ze je voor tweehonderd goudstukken. Het is een échte koopje, een buitenkans ! Je kan er een driedubbele winst uit halen

Accoord ! Ik vergezel je straks om de dieren te kiezen en ik betaal je onmiddellijk !

Drie uur later...

Is het nog ver ? Waar ligt je hoeve eigenlijk ? Ik houd er niet aan in deze buurt te reizen !

Heb nog wat geduld, messire. We zijn er zo dadelijk !

Zie zo, kies uit ! Al deze dieren zijn van mij !

Damherten en reeën ? Schoft ! Haha, je denkt dat je me voor het lapje kan houden ? Dat zal je duur betalen !

Kalmpjes aan, messire ! Ik laat je niet gaan alvorens ik je enkele vrienden heb voorgesteld...

Jij bent Robin Hood ! Het is een valstrik !

Dat is Little John, m'n rechterhand ! Het is een schuchtere kerel die niets van de grote wereld afweet...

Het doet me genoegen met je kennis te maken !

Dit woud is alles behalve veilig, messire, en we willen je de zorg sparen over die tweehonderd goudstukken te waken...

De sheriff is razend en hij zweert zich bloedig te wreken !

Willem van Gisborne, trek met driehonderd gewapende mannen naar het woud en breng me Robin en zijn bende dood of levend !

De volgende dag...

Halt ! Ik hoor een vreemd gerucht in de struiken. Net het gesnurk van een beer !

Little John had een glaasje wijn te veel gedronken en sliep rustig in het malse gras. Alvorens hij een gebaar ter afweer kan maken, is hij gekneveld...

Little John staat op de lijst van de vogelvrijen en wordt op stiptte voet en zonder vorm van proces opgeknoopt.

Van alle kanten bedreigd en opgejaagd, dringen de vogelvrijen steeds dieper in het woud. Op zekere dag klopt hun kapelaan, broeder Tuck, op de deur van zijn kluis kloppen...

Maar de man zet z'n schouder tegen de deur die dadelijk begeeft...

Volgende week : GEHEIME WAPENS

Een flinke medewerker

CLUBLID G. **Hendrickx, van Brasschaat,** vindt deze pagina goed. Hij wil er zelf aan meewerken en zijn medewerking wordt op prijs gesteld, want de drie volgende stukjes die je zult lezen zijn van zijn hand! Ik hoop dat we van hem nog meer inzendingen zullen krijgen. Wie doet het hem na "

Tweemaal gered

EEN halve eeuw geleden dreigde een kind te verdrinken in een vijver ergens in Engeland, waar het bij familie zijn vacantie doorbracht. Het werd gelukkig gered, dank zij het ingrijpen van de zoon van de tuinier. Het kind heette Churchill en de tuinier Fleming.

Toen Churchill terugkeerde van Teheran verkeerde hij in levensgevaar ten gevolge van een longontsteking. De koning zond hem zijn beste dokter te gemoet: Dr Fleming, de uitvinder van de penicilline. Churchill werd, in vijftig jaar tijd, tweemaal in zijn leven door eenzelfde man gered.

Beroemd en waanzinnig

VOLGENDE beroemde mannen, stierven waanzinnig: **Tasso,** de schrijver van «Jeruzalem Verlost», de wiskundige **Newton,** de filosofen **Nietzsche** en **Auguste Comte,** de natuurkundige **Watt,** de Engelse schrijver **Swift,** (Gullivers Reizen), de Franse dichter **Baudelaire,** de Franse schrijver **Flaubert,** de Italiaanse componist **Donizetti** en de Hollandse schilder **van Gogh.**

Koninklijke humor

LEOPOLD II, die veel van pronk en praal hield, zei op zekere dag het volgende aan een Engelse prins:

— Alleen om voor mijn pijp te zorgen heb ik vier knechten!

— Vier, hoe is 't mogelijk, mompelde de prins.

— De eerste brengt ze mij, zei de koning, de tweede stopt ze, en de derde steekt ze op.

— En wat doet de vierde? vroeg de prins.

Doodernstig antwoordde Leopold II:

— De vierde... wel die rookt ze, want ik heb een hekel aan tabak...

Aquarium en terrarium

HENDRICKX vraagt me tevens welk het verschil is tussen een aquarium en een terrarium. Een aquarium is een glazen bak die gebruikt wordt voor het bewaren van zeldzame vissen of planten.

(« Aqua » is een Latijns woord dat water betekent, en « terra » eveneens Latijn betekent: aarde.) Het terrarium is een bak, met aarde gevuld, waarin men planten en kleine kruipdieren bewaart en observeert.

IK VERVEELDE ME...

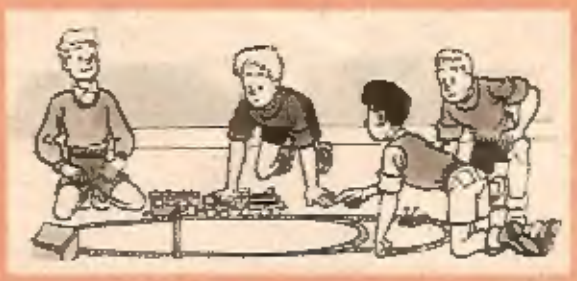

UIT Knokke kreeg ik een brief van een trouwe lezer die me het volgende schreef:

Beste Kuifje

Spijts het minder goede weer heb ik een prachtige vacantie gehad. Toen ik de eerste dagen in onze villa te Knokke doorbracht, scheen niets er op te wijzen dat ik me daar zou kunnen vermaken. Het weer viel waarlijk tegen. Ik was er alleen met de huishoudster, want vader en moeder vertoefden in het buitenland. Ik had al mijn spaargoed reeds tweemaal geprobeerd. Maar alleen spelen in een groot verlaten huis, dat is niet plezierig.

De derde dag zag ik drie jongens uit een naburige volkswijk onder een afdakje spelen. Ze schenen zich spijts het slechte weer goed te vermaken. Ik besloot eens te gaan kijken, en ze vroegen me na een tijdje of ik niet wou meespelen. Ik aanvaarde gretig, en het bleken vrolijke jongens te zijn. Ik heb ze dan maar geïnviteerd om 's anderendaags bij mij in de villa te komen spelen. Een volle maand lang zijn ze telkens wanneer het regende (en 't regende bijna alle dagen) komen helpen, en we hebben ons prachtig geamuseerd. Ik heb hen met mijn electrisch treintje leren spelen. We hebben gepingpongd.

Ik heb hen mijn verzameling albums van Hergé, Vandersteen, Cuvelier, en al de andere getoond. We hebben met de kaarten gespeeld, en het kwis meer dan eens het onderst boven gezet.

Mijn ouders waren zeer verwonderd bij hun terugkomst te vernemen dat ik me, spijts het slechte weer, goed vermaakt had. Daar was ik ook blij om, want daarna hebben ze de klachten van de huishoudster niet te ernstig opgenomen.

Ik vertel je dit alles, mijn beste Kuifje, omdat het voor mij zeer aangenaam was drie flinke vrienden te vinden.

We hebben reeds afspraken gemaakt voor de Kerstvacantie en beloofd regelmatig te corresponderen.

Ik kan best begrijpen dat mijn jonge vriend uit Knokke blij is, want bestaat er een groter genoegen dan nieuwe vrienden te vinden "

Kuifje

CLUBNIEUWS

EEN NIEUWE CLUB TE LEUVEN

ANDRE WACKERS, KORTE STRAAT, 12, TE LEUVEN, deelt me mede dat hij met vijf vrienden het initiatief heeft genomen te Leuven een nieuwe club op te richten. Ziehier de namen van de vijf eerste leden: Michel Vanbeneden, Jaak Verbruggen, Walter Dahlmann, Jacky en Rob van Mechelen.

Kuifjelezers uit hun buurt worden verzocht met hen contact te nemen en zich zo mogelijk aan te sluiten bij deze nieuwe club.

TERUG NAAR SCHOOL

DE vacantie loopt ten einde en weldra trekt iedereen naar school. Vergeet echter niet dat je je potloden, potloodscherpers, pennen, en dergelijke schoolbenodigdheden in de Kuifje's winkel, in de Lombardstraat, 24, te Brussel, kunt kopen. Sinds enkele dagen zijn de Kuifje's schriftboeken daar ook verkrijgbaar.

Ga naar school met Kuifje!

Alle vrienden van KUIFJE worden hartelijk uitgenodigd in gezelschap van hun ouders een bezoek te brengen aan:

L'ENFANT ROY,

Jules van Praetstraat, 16-20, Brussel (nabij de Beurs)
van 6 tot 18 September.

Je zal er geschenken ontvangen: (IJschocolade, toiletzeep, tandpasta en je foto op briefkaartformaat door Cinéphotopress).

Deze foto geeft je de kans deel te nemen aan de kosteloze prijsvraag voor de meest fotogenieke meisjes en jongens.

Er zijn voor 20.000 F. prijzen!

Bovendien is er een leeszaal KUIFJE, waar men de laatste Kuifje's albums kan lezen!

HOU JE VAN DIEREN?

Joris WIJSBEECK uit Den Haag is pas negen jaar oud en zond ons het volgende op:

Hij verdient wat en zeker een pluimpje.

Onze schildpad

Wij hebben hem gekregen op 16 Mei 1953. Zomerse avonden is hij weg. En is hij zeldt te vinden. De volgende dag werdt hij gebracht door de buurn. Maar nu staat het telefoonnummer op zijn schild!

GOED NIEUWS UIT WEMMEL

ONZE lezers weten dat er in de gemeente Wemmel drie Kuifje's Clubs opgericht werden! Deze drie clubs hebben nu met elkaar voeling genomen op 14 Augustus om na te gaan in welke mate ze kunnen samenwerken. Ik hoop dat ze tot een akkoord gekomen zijn en ze nu in Wemmel een enkele, grote en machtige Kuifje's Club zullen oprichten. Graag zend ik een van mijn medewerkers naar een van hun volgende vergaderingen.

VOOR ONZE LEZERS UIT TURNHOUT

KUIFJESLEZERS uit Turnhout worden verzocht kennis te maken met DIRK DILLEN, GIERLEDREEF, 27, TURNHOUT en zich zo mogelijk aan te sluiten bij zijn club.

WIE SCHRIJFT HET EERST?

EEN stekker weer enkele adressen van Kuifjeslezers die graag zouden willen in briefwisseling treden met andere lezers van ons blad:

Frans BELLON, Kuyffstraat, 7, Deurne-Zuid (Antwerpen) spreekt Nederlands, Engels en Frans. Hij zou graag willen in contact treden met jongens van 13 tot 15 jaar uit Japan, Indonesië, Spanje, Zwitserland, Italië en Noord en Zuid Amerika!

MARC VANDERHOUWAERT, Stationstraat, 7, Avelgem (West Vlaanderen), is clublid en zou graag met een Franse jongen van 14 jaar, liefst een student uit Parijs, in briefwisseling willen komen.

P. EMBRECHTS, Gelmenstraat, 123, Hoogstraten (Antwerpen) is een verwoed postzegelverzamelaar en zou graag willen ruilen met een jongen uit Nederland, Kongo, of het Groot Hertogdom, van ongeveer 15 jaar. Hij bezit een rijke verzameling van Canadese en Hongaarse postzegels.

JOZEF DE MIDDELAER, Knapstraat, 156, St Niklaas Waas, zou graag met een Vlaams Kuifjeslezer willen briefwisselen, die postzegels verzamelt en van mooie boeken houdt.

JAN STOKMAN, Molenstraat, 136, Eeklo, zou graag willen correspanderen en postzegels ruilen, liefst met een Noord Nederlander.

KAREL MORTELMANS, Molenstraat, 3, Lier, zou graag willen in contact treden met een jongen uit Wallonië. Karel verzamelt zichtkaarten.

KEES RIJSDAM, San. R'dam Zeehospitium, Zaal 66, Katwijk aan Zee, Holland, verzamelt postzegels.

EMIEL DETOBEL, Nachtegaalstraat, 28, Vilvoorde, zou graag willen in briefwisseling treden met een Kuifjeslezer uit Brabant of Antwerpen, die zich ook interesseert voor vliegtuigen en scheepen.

Het weekblad KUIFJE: *Redactie:* Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. — 1900.16. — *Uitgever Directeur:* Raymond Leblanc — Gedrukt in Schoonmansveld door De Graaftypen C. Van Cortenbergh, Kruisstraat, 12, Brussel — *Publicité:* Sopeg.

9-9-54

FRANKEN TEGEN ROMEINEN

Ariulf en Marcus hebben de oud-legioensoldaat, de Fret, gevonden. Atto is met zijn leger op de terugweg

49 DE nacht valt en de Franken slaan hun kamp op zij van de weg op. Terwijl de krijgers op de grond naast hun paarden slapen, denkt Atto aan zijn droom die nu aan scherven ligt. Hij heeft nog slechts een handvol getrouwen. Hoe zal hij zich in de toekomst kunnen verdedigen tegen de Romeinse legioenen ? Dan herinnert hij zich wat Publius Claudius zei : « Eens geven de Romeinen je misschien grond aan deze kant van de Rijn en dan ben je hun bondgenoot... » Indien hij die man maar vroeger ontmoet had ! Nu scheen het onmogelijk met de Romeinen een pact af te sluiten; er was te veel bloed vergoten. Hij moest terugkeren naar zijn land.

50 ATTO verzamelde al wat er nog overbleef van zijn fier leger en bereikte de Rijn. De Franken maakten vlotten en zwommen behouden aan de overkant van de brede stroom. Daar lag hun vaderland! Atto voelde de misluKking van zijn opzet nog dieper aan. Hij had zijn volk immers meer en vruchtbaar land beloofd! Omringd door zijn getrouwen, het haar in de wind en in het hart een voorgevoel van het naderend onheil, galoppeert Atto naar zijn stam toe. Hij vraagt zich af wie hij er zal terugvinden. Meteen staat het beeld van de twee jonge Romeinen, die hij liet gevangen nemen, hem voor ogen.

51 TERWIJL Atto naar Germanië rijdt, heerst er een grote opwinding tussen de mensen van zijn stam. Men is nu reeds zo lang zonder nieuws van Atto, de grote leider, en de hogepriester wenst de macht voor goed te behouden. Hij verbiedt al de Franken nog enige omgang te hebben met Marcus, Fabia en hun vriend de Fret. Iedere morgen gaat hij naar het heilig woud om uitleg te vinden voor zekere tekens en om de toekomst te voorspellen. « Wanneer ik de goden vraag wat er met Atto is gebeurd, blijven ze doof, zegt de priester, omdat ze het bloed van de Romeinen willen die in ons midden verblijven ! » Ariulf begrijpt.

52 DAT is onmogelijk ! Moest Atto hier zijn, hij zou zich hardnekkig verzetten tegen de dood van Marcus en Fabia. « Wie zegt je dat Atto nog ooit terugkeert ? De Romeinen hebben talrijke legioenen naar Gallië gezonden en Atto behoort niet tot het ras dat een nederlaag overleeft ! » antwoordt de hogepriester terwijl hij Ariulf met onheilspellende blik bekijkt. « Ondervraag de goden nogmaals en raadpleeg de witte paarden, dringt Ariulf aan. » — « Goed. Doch indien de witte paarden stom blijven, is er nog slechts één middel om het te weten... » — « Ja, het duel. En je zult me verplichten tegen Marcus te strijden », zegt Ariulf, droevig.

53 ONZE goden eisen een verzoening, zegt de hogepriester tot de krijgers, die rond hem geschaard zijn. Ariulf zal vechten tegen Marcus of tegen de andere Romein. Ik twijfel er echter aan dat deze laatste de strijd zal opnemen. De Franken keren naar hun dorp terug. Ariulf blijft in sombere gedachten verzonken alleen achter. Marcus heeft hem eens het leven gered en is zijn goede vriend geworden. Neen, hij kan er niet tegen strijden. « Fret! Wat jij hier doen? » — « Ik kwam de witte paarden bewonderen. Ariulf! Zeg aan die ellendige priester dat ik tegen je zal kampen ! »

54 IN het dorp weet iedereen nu dat de Fret zich zal meten met Ariulf en de hogepriester schuimbekt van woede. Hij had gehoopt dat de oud-soldaat niet de moed zou hebben opgebracht om de plaats van Marcus in te nemen. « De goden geven dat je mag overwinnen », zegt hij tot Ariulf maar hij kan z'n spijt nauwelijks verbergen. De Franken vragen zich af wat de magere Fret zal uitrichten tegen een reus die bovendien zeer lenig en handig is? Maar de Fret schijnt zeker van z'n stuk. Wanneer Marcus en Fabia hun onrust uiten, haalt hij de schouders op en antwoordt doodkalm: « Je zult zien tot wat een legioenman in staats is ! »

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Geholpen door Zwartkop is Chlorophyl er in geslaagd zijn vriend Torpedo te redden. De zwarte ratten schuilhokken van weleer...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

Wordt voortgezet.

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN

DR VEXELL

GEILLUSTREERD DOOR JAN GRATON

Dr Vexell, die weigerde zijn plannen uit te leveren, werd opgesloten in de sombere vesting Scalbarow. Zijn ontsnappingspoging mislukte en hij wordt naar Siberië verbannen. Hij wil ook hier ontvluchten...

DE GEHEIMZINNIGE TRAPPER

DAT licht kon de redding betekenen maar het was ook mogelijk, dat het slechts het vuur was waarom nachtvlinders zich verbranden... Toch aarzelde Vexell geen ogenblik. Hij stond op, liep wankelend naar zijn gezel, die languit in de sneeuw was gevallen, greep hem bij de schouder en wees naar het licht.

— Daar is een huis, fluisterde hij. Kom, we wagen het er op... Vooruit, sta op! Indien we hier nog een uur blijven zijn we bevroren.

De reus kroop kreunend overeind. De ijzige koude had zich van hem meester gemaakt en de uitdrukking van z'n gelaat was zó pijnlijk dat men het niet aanzien kon.

Na enkele minuten kwamen de twee vluchtelingen aan een hut die op een houten vesting geleek en men in Siberië veel aantreft. Ze liepen er rond en trachtten door het énige kleine venster naar binnen te loeren, doch het was zo dik aangevroren dat zulks onmogelijk was. Vexell haalde de schouders. Hij was op alles voorbereid en vast besloten op de deur te kloppen. Toen hij de hand uitstak, greep zijn vriend z'n arm vast en zei:

WACHT! Men heeft me gezegd dat enkele wachters van het kamp een blokhut in de omgeving hebben en dat het meer dan eens is gebeurd, dat ontsnapten hen om onderdak vroegen. Indien de bewoner van deze hut een bewaker is, smijten we ons in de muil van de wolf!

— We hebben geen keuze. We moeten onze kans wagen. Of, kom je liever van koude om?

Vexell moest drie keer hard kloppen vooraleer men antwoordde.

— Wie is daar?

— Open de deur, vlug! Wij zijn ongelukkigen en half bevroren van koude.

Ze hoorden zware stappen op de plankenvloer van de hut, de grendel werd weggeschoven en de deur geopend. Ze werd slechts op een kier geopend, net genoeg om het hoofd door te steken.

Een gezicht omlijst door een dichte baard en met een grote, dikke bontmuts, diep over het voorhoofd getrokken. De ogen die daaronder blonken waren klein, vinnig en wantrouwig.

— Wat willen jullie?

— Laat ons binnen. Laat ons ons even warmen, we zijn verkleumd.

Er lag in de stem van Dr Vexell zoveel miserie en wanhoop, dat de man zich liet vermurwen. Hij opende de deur iets verder en gromde:

— Kom. Vooruit een beetje. Jullie brengen te veel koude binnen!

★

DE plaats waar ze binnentraden was slecht verlicht door een walmende olielamp. Er heerste een onbeschrijfelijke wanorde. Overal waar je ook keek lagen er dierenhuiden, ze hingen tot tegen de zolder aan. Op de kachel stond een waterketel te stomen.

Met breed gebaar duwde de trapper de pelsen, die de tafel bedekten, op zij, zette er twee grote glazen op en vulde ze met een geelbruine vloeistof die op rhum geleek. Hij voegde er een scheut heet water bij en een sterke, verkwikkende geur vulde heel het vertrek.

— Jullie zijn het kamp ontvlucht? vroeg de man met zakelijke stem, toen Vexell en zijn gezel hun grog met zichtbaar genoegen uitgedronken hadden.

Vexell knikte bevestigend. Waarom liegen?

— En men achtervolgt jullie niet?

— Ze hebben ons wellicht gevolgd maar een ding is zeker: ze hebben ons niet gevat vermits we hier zijn!

— En jullie menen dat alles nu verder glad zal verlopen? Onnozelaars! De bewakers van het kamp kennen mijn huis toch. In de drie jaar dat ik hier woon hebben ze me reeds vaak wakker geklopt om ontvluchten te zoeken... Het zal nu niet anders zijn!

— Wat moeten we doen?

— Voor het ogenblik niets. Doch alvorens de nacht om is...

De trapper voltooide z'n zin niet. Hij luisterde gespannen. Hij woonde reeds lang alleen in die ruwe, onherbergzame streek en z'n gehoor was gescherpt op het minste geluid...

— Het is zo ver. Ze komen.

De reus werd bleek en ook Vexell voelde dat hij zeer ongerust was. Waar konden ze zich verbergen? De trapper bewaarde zijn koelbloedigheid. Hij liep naar een hoop pelsen, gooide ze een eind weg en toonde een valluik in de vloer. Hij opende ze en de vluchtelingen zagen een trap die naar een uiterst kleine kelder leidde.

— Vlug! Vlucht hierin en blijf muisstil zitten!

Nauwelijks waren de opgejaagde mensen verdwenen of de trapper lei een grote hoop bont op het luik, zodat er van die bergplaats geen spoor meer bleef. Het was hoogtijd want een paar vuisten trommelden hard op de deur en een forse stem riep:

— Politie! Open de deur!

★

DE trapper verborg een glas in een kist en zette het andere op de kachel. Dan liep hij brommend en zonder zich te haasten naar de deur.

— Wat is er aan de hand?

— Politie! Open dadelijk!

— Ja! Een ogenblikje geduld!

Vier reuzen in lange met pels gevoederde mantels traden binnen. Drie van hen droegen een machinegeweer terwijl de vierde, een officier, een automatisch pistool in de hand hield. Hij vroeg:

— Je hebt twee gevangenen in de omgeving gezien!

Het klonk meer als een bevestiging als een vraag, maar de trapper liet zich niet van de wijs brengen.

— In de omgeving?... Neen!

— Ze hebben niet op je deur geklopt?

— Dat is mogelijk maar gewoonlijk breng ik de nacht slapend door.

— En het is slapend dat je grog maakt?

— Er zijn veel dommere manieren om z'n tijd te doden, meen ik!

— En waarom slaap je terwijl het licht nog brandt?

— Ik heb een hekel aan de duisternis!

De stilte die daarop volgde was drukkend. De officier bekeek de trapper oplettend als wou hij absoluut te weten komen wat die man dacht... Te midden van die totale stilte, hoorde men iemand, in de verte en onderdrukt maar toch duidelijk, niezen...

— Je hebt twee gevangenen in de omgeving gezien! zei de officier...

VOLGENDE WEEK:

DE VERDACHTE SLEDE

DE VLIEGENDE LIGSTOEL

TONEELSPELER en autorenner dat zijn twee beroepen die op het eerste gezicht niet samen gaan. Gustav Baumm, uitvinder-piloot, slaagt er in die twee aan elkaar te rijmen. Te Oberammergau in Beieren vertolkt hij de rol van Christus in de Passiespelen en op de autosnelweg van München-Ingolstadt rijdt hij met de « Vliegende Ligstoel ». Neen, over de baard van de piloot gaan we het hier niet hebben, wel over zijn verbazend kleine en snelle renwagen waarin hij niet minder dan elf wereldrecords brak.

Op 27 April van dit jaar, in de vroege morgen, haalde deze renwagen eerst 128, daarna 180 km. per uur. De eerste snelheid werd behaald met een motor van 50 cm3, de tweede met een motor van 100 cm3. Het veranderen van de motor nam slechts een paar minuten in beslag.

In twee uur tijd brak de N.S.U. van Baumm een hele reeks records van de kategorieën 50, 75, 100, 125 en 175 cm3 ! En dat is lang niet alles ! De firma N.S.U. droomt er van hetzelfde wagentje uit te rusten met een krachtiger motor en dan een snelheid van 290 km. per uur te halen !

Stippen we hier nog aan, dat deze U.S.U. de lijnste machine is die ooit gerealiseerd werd !

Lengte : 3,80 m.
Breedte : 0,73 m.
Hoogte : 0,75 m.
Totaal gewicht (zonder piloot) : 74 kg.
Motor : Quickly van 50 cm3 of Fox van 100 cm3.

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJA

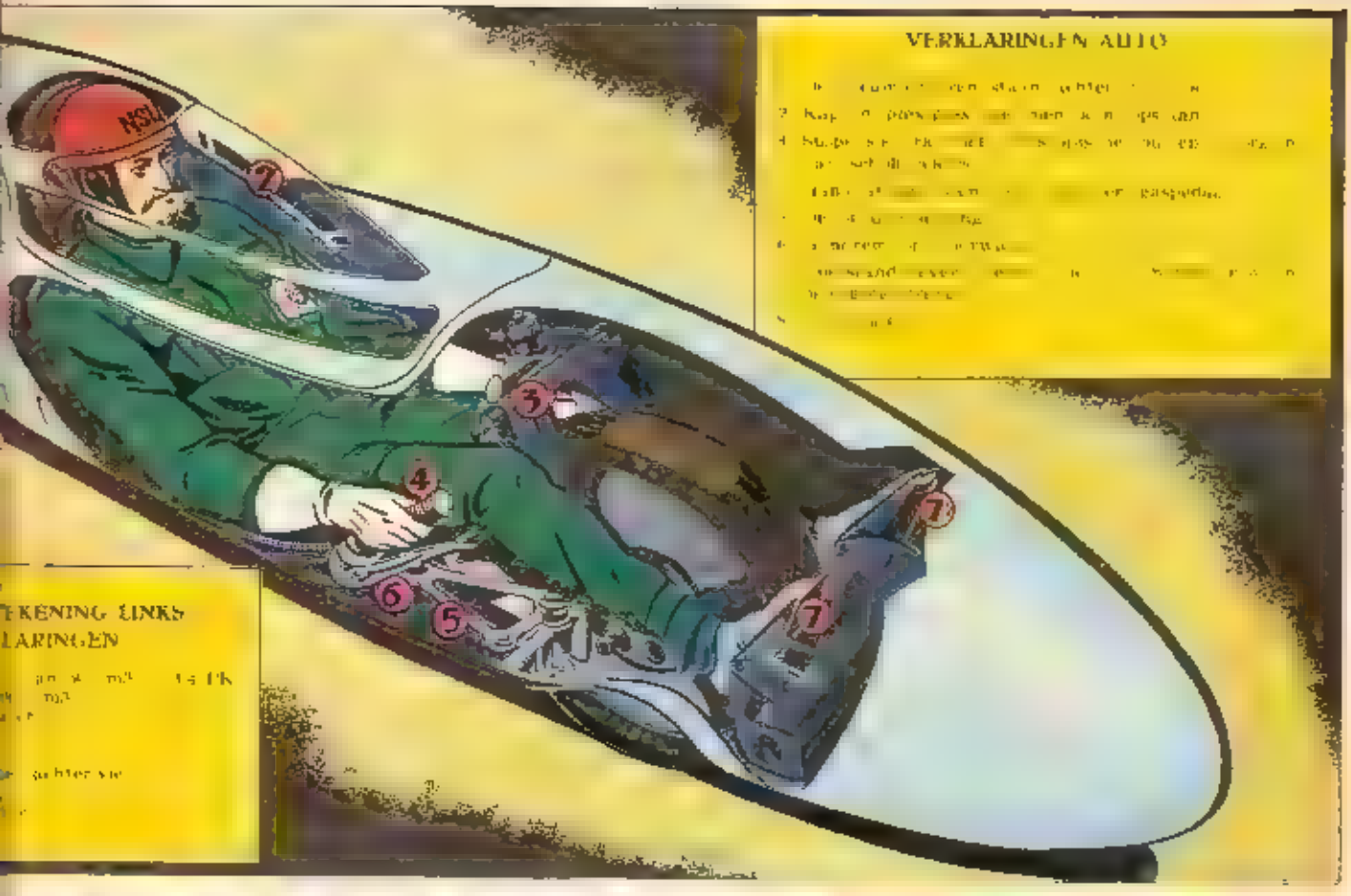
VERKLARINGEN AUTO
TEKENING LINKS
LARINGEN

AVALLEI

Heizaar Hoogheid We sprongen over een ravijn toen de lan b plot e ng u tgleed en naar beneden storte hij , dooa !
Onge ukk ge , ij moest over em waken ! ie hebt het niet gedaan !
Dat za , e moeten bekopen
Hoogheid, die ms , m schien niet schu a g Hij kon het weerlicht n et helpen Kom we mogen geen tijd verl ezen We moeten m n man dade ijk zoeken Hij is mis - schien riechts gekwetst
e hebt ge Kom, we gaan hem zoeken!
Hij h eid erg vee van ,uthie papa
Snik... Snik
M n brug,.. m n schone brug . Ik wi m n brug ..
Kijk . kijk daar !...

DE WERELD IS EEN SPEELDOOS...

Een reportage van JOHAN DE BRABANDER

VOOR wie haar rustig kan overvliegen met een helicopter, op een gemiddelde hoogte van 250 meter. Zoals je in de kranten reeds gelezen hebt, is de Sabena de eerste luchtvaartmaatschappij ter wereld die regelmatige passagiersdiensten met helicopters heeft ingericht. Het helicopternet telt reeds drie lijnen: Brussel-Amsterdam, Brussel-Rijsel en Brussel-Bonn.

's Zondags worden er vulgarisatievluchten ingericht Brussel-Waterin

WE konden onze nieuwsgierigheid om eens een vlucht met een helicopter te maken niet bedwingen, en zo stonden we op zekere morgen om zeven uur met een plaatsbewijs voor de heliport reeds naar de luchthaven te Brussel (Zaventem).

Die «luchthaven» ligt daar verborgen achter een benzinepompstation.

We waren er vroeger reeds honderd maal voorbijgereden en hadden ze niet eens bemerkt!

Naar verluidt zou de start baan van de helicopters uitsluitend dienen voor de prachtige nieuwe Air Terminus nabij de Sinter Joodse in het volle stadscentrum. Dan zal vertrek en aankomst nog heel wat spectaculairder zijn.

In het houten lokaaltje zag ik een automaat hangen die in ruil voor twee zilverstukken van 20 frank je een briefkaart met postzegels bezorgt. Schrijf er je adres op, teken de kaart, stempel ze af in het toestel, steek ze in de bus, en in geval van ongeluk kunnen je naastbestaanden een schadevergoeding van 300 000 frank bekomen. Meer voor de jeute dan uit familievoorzorg heb ik zo'n verzekeringskaart verstuurd. (Naar het later bleek heeft dat kaartje thuis meer schrik dan wat anders verwekt.)

Terwijl mijn papieren nagekeken worden door ambtenaren in dienst en een gentleman baan ik de kans het bij van de brandstof van dichtbij gade te slaan. Zo'n helicopterke slokt nogal enkele hectoliter benzine! Met zijn brandstof voor één dag rijd ik een volle maand alle dagen over 's Heren wegen.

Alvorens in het toestel te stappen, krijgt iedere passagier twee stukjes chewing gum, een rolletje drop en een plukje watte. De chewing gum heeft een dubbel doel: de passagiers die gewoon zijn te roken te doen vergeten (in zo'n helicopter mag niet gerookt worden), en vervolgens is het kauwen het beste voorbehoedsmiddel tegen het suizen van de oren bij het vliegen.

ZACHTER DAN EEN LIFT

DE watjes voor de oren komen goed van pas, want het geronk van de motor is het enig storend detail in een helicopter.

Voor mij zit een industrieel, een veertiger die naar Bonn vliegt en reeds voor de start zijn dossier bestudeerde. Aan terrein zie een Amerikaans echtpaar dat voor het toestel per taxi was aangekomen. Het zijn typische Europagangers zoals men ze voor Manneke Pis, op de Champs Elysées, de kanalen van Venetië en elders ontmoet.

De Sabenaambtenaar wenst ons een goede reis, werpt het deurtje toe, en daar zet de enorme hefschroef zich dreigend in beweging. Het is grappig, de voorheen de hoogwaardige Sabena man en de gendarm te zien waggelen onder de druk van de luchtverplaatsing veroorzaakt door de schroef. Hun broek flappert rond hun benen en hun vaarwelgewuif is het laatste waard.

De helicopter rijdt een paar honderd meter naar zijn landingsplaats en schuift dan zijdelings heelend omhoog. «Schrijven» is het juiste woord want men zit niet helemaal veel

PRETTIG...

Salzburg, 18 juli. — De piloot van een Amerikaans helikoptervliegtuig bemerkte tijdens zijn herhaalde vluchten naar de gelederde streken onder de personen, die hij van de daken hoofde, een gezicht dat hem bekend voorkwam. Het bleek een boer te zijn die tot driemaal toe per rijtuig en zweemende naar zijn hoeve was teruggekeerd door hij het vliegen in een helicopter toch zo prettig vond. (D.V.)

kaal en alles geschiedt zonder de minste schok. De start gaat zacht en dan het stijgen van de meeste soort.

MEN heeft geen ogen genoeg om door de raampjes te kijken naar het snel verkleinend stadszicht. De treinen in het station zijn amper nog Märklindingetjes. De huizen, auto's, trams, straten verliezen hun normale proporties en worden in enkele minuten tijds gereduceerd tot speelgoed.

Ik heb het gevoel een reusachtige duinvlier te zijn die boven Lilliput vliegt. Het parcours van Laken ligt daar heerlijk met zijn park en vijvers, maar he ziet er maar een bonte doosding meer uit en de bomen lijken van die aardige Sinterklaasetalages te stammen, speelgoedstukjes die men zonder meer zou kunnen verplaatsen.

Brussel met zijn Sinterklaasdelen verdwijnt, en we vliegen boven Brabant dat een enorme moderne laptt schijnt te zijn, gewaven met vierkanten, rechthoeken, rapen, allerlei parallelogrammatische vormen in alle soorten van bruin en groen. Dat lapt doet dromen. Die symmetrische tekeningen zijn het resultaat van eeuwen boerenarbeid, huwelijken, erfenissen en verkoop. De herenhoeven schijnen feetjes die het terrein beheersen op een reusachtige maquette.

De rivieren, die grillig door het land stromen, doen me aan onze eigen Nederlandse denken als ook zo de keer gaat tegen de richting zoals het beek «als een zilveren lint door de weiden kronkelt». De spoorwegen zijn niet veel meer dan een dubbele tekenpotloodstreep en de autowegen reepjes aan elkaar geplakt papier waar nog vaag als sporen rechte O.L. Iener beestjes over renden.

(Vervolg en slot volgende week.)

STEEKKAART

SIKORSKI S. 55

Lengte van de romp	12m45
Schroefdiameter	16m10
Aantal passagiersplaatsen:	7
Motor	Pratt en Withney
Benzinereservoirs voorruim	350 l.
achterruim	300 l.
Benzineverbruik	140 l. per uur
Vliegbereik	540 km.
Maximumsnelheid	160 km. per uur
Kruissnelheid	145 km. per uur
Normale vlieghoogte:	200 à 300 m.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

NACHTELIJKE WANDELING

GOUD VOOR ROME

Suske en Wiske werden in het paleis gevangen genomen ...

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Aan de Schim
Opstandelingen de zolder zijn ongekend
Suske en Wiske zijn in jouw bezit en mijn paleis binnengedrongen en te worden aangehouden. Dit bezorgt me de kans om jou en oom Lambik, de gallier, om me zaculair eindelijk te zien. Tydoms de eerstvolgende schimpelon zal je met de gallier een gevecht in leven en dood leveren. Indien je wenst, zullen Suske en Wiske in mijn nieuwe leeuwenkuil gevangen worden.
Keizer van Rome

Hus, dat is het einde. Wij zijn jammerlijk verraden. Edoch, Heer, ik verhandel over dan de keizer in te willigen...

Hoe ze ons kunnen vragen? Zal hij het leven van Suske en Wiske boven het zijne stellen?

Ga, Titus, breng hem de jobstijding. Indien hij de mens is waarvoor ik hem aanzie, zal hij aanvaarden!

Titus komt in het kamp van de opstandelingen aan. Op dit ogenblik is de Schim afwezig.

Hij komt echter spoedig en vernoemt het vreselijk nieuws

een uitkomst. Het zal onmogelijk zijn hen te verenigen. Het is jammer. De Gallier en Romeinen hadden dezelfde belangen.

Suske en Wiske werden in mijn dienst gevangen genomen en ik zal hun vrijheid met mijn leven afkopen!

De Gallier zal wel bereid zijn de kamp met hem in het cirkus en zo ik intreuvenneemt hij het bevel over!

stutten in het paleis.

Zijn er wilde dieren beschikbaar voor de circusspelen?

Edele keizer, de voorraad leeuwen werd niet aangevuld en het niet mogelijk de laatste exemplaren in gevechten tegen de gladiatoren te offeren!

Er is geen sprake van hen op te offeren. Ik wil hen een uitzonderlijk hapje geven. Zonder welke de uitslag is van het gevecht tussen de Schim en de Gallier. Begrepen?

HEB JE NOG VACANTIE? LEES DAN HET ALBUM «HET SPAANSE SPOOK» VAN WILLY VANDERSTEEN

HET EINDE VAN

VERHAAL VAN YVES DUVA.
GEILLUSTREERD DOOR FUNCKEN

HET was begonnen met de koe van Nagpoer. Op een morgen was de oude buiten gekomen en had z n dier levenloos tegen de omheining gevonden. De koe was zo lelijk toegetakeld dat het erg moeilijk was haar te herkennen. Nagpoer had geweend van spijt want het was zijn énige koe, doch daaraan had niemand aandacht geschonken want Nagpoer was slechts een paria. De volgende nacht begonnen de koeien van Penjab, de rijkste boer van het dorp, te loeien dat horen en zien verging. Penjab kwam toegesneld en vond zijn twee dikste en mooiste koeien half opgevreten op de grond liggen. Dat veranderde de zaak.

IEDEREEN was ervan overtuigd dat Kraha, de grote tijger die het jaar te voren de kudde van een naburig dorp gelijk gedund had, de dader was en geen mens voelde zich nog veilig. Er werden grootscheepse verdedigingsmaatregelen genomen. Al de weerbare mannen werden in groepen verdeeld en iedere groep trok, gewapend met lansen en messen, op zijn beurt s nacht de wacht op rond staten en werden. Maar Kraha was veel te slim om zich op die wijze te laten vangen. Hij rook van op grote afstand de aanwezigheid van de mens en ging te werk met de sluwheid van Reintje de Vos.

De tijger viel nog alleen de dieren aan op ver verwijderde weiden en stallen. Hij velde ze met één slag van zn ijzersterke klauwen neer zodat ze zelfs de tijd niet hadden een kreet te slaken. In vijf nachten vrat Kraha zes mooie dieren op. De bewoners van het kleine dorp waren door paniek aangegrepen en de grijsaards vergaderden, om te beraadslagen wat er gedaan moest worden om van het monster verlost te geraken. Men had de sporen van Kraha ontdekt in een grachtje langs de zoom van de jungle en er werd besloten daar op een dag een enorme val te graven. Een lange, brede kuil bedekt met lichte takken. In het midden daarvan zou men een jonge geit als lokaas plaatsen.

★

BIJ het aanbreken van de dag zetten de vrouwen zich onder de bewaking van de dapperste jagers, aan het werk. Het was geen kleinigheid en het kostte een grote inspanning in die droge, brokkelige grond een kuil te graven. Tegen de avond was men er echter mee klaar. Dicht tegen het bos gaapte een kuil dieper dan twee lanshechten en met steile wanden. Ze een grote, sterke tijger als Kraha zou hier niet op eigen kracht uit geraken.

Nu moest men nog slechts een behoorlijk lokaas vinden. Het moest een lief diertje zijn, anders viel het door het vlechtwerk van takken, en toch groot en lekker genoeg om een tijger als Kraha te behagen. Een geitje van een week of drie zou het ideaal zijn. In heel het dorp bezat alleen de arme Nagpoer zo n diertje. Men vroeg het hem. De man protesteerde verontwaardigd. Kraha had reeds zijn enige koe opgepeuzeld en zou nu ook met z n jong geitje gaan lopen? Neen dat nooit! Het geitje had een mooie, zachte witte vacht en was bovendien de enige speelgenoot van z n kleinzoon Krisnoe.

De rijke en eerbiedwaardige ingezetenen van het dorpje spraken Nagpoer over zijn plicht als burger, het offer voor de gemeenschap, voor het welzijn van allen en nog veel andere schone woorden, die de machtigen van deze aarde heel dikwijls gebruiken om de kleine man te lijmen. Ten langen laatste vond Nagpoer dat ze gelijk hadden en dat hij het offer moest brengen. Penjab nam het diertje onder de arm en droeg het naar de tijgerval. Krisnoe weende hartverscheurend. Hij wou niet dat zijn kleine vriend zou opgegeten worden door de wrede tijger. Het was echter tevergeefs. Het diertje werd met een koord om de nek aan een paal gebonden en moest nu slechts wachten tot het de machtige tijger zou believen naar het dorp te komen om z n prooi te halen.

Grootvader Nagpoer nam de schreiende Krisnoe mee naar huis en de jongen stak de vingers in de oren om het geblaat van z n geitje niet te horen.

★

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

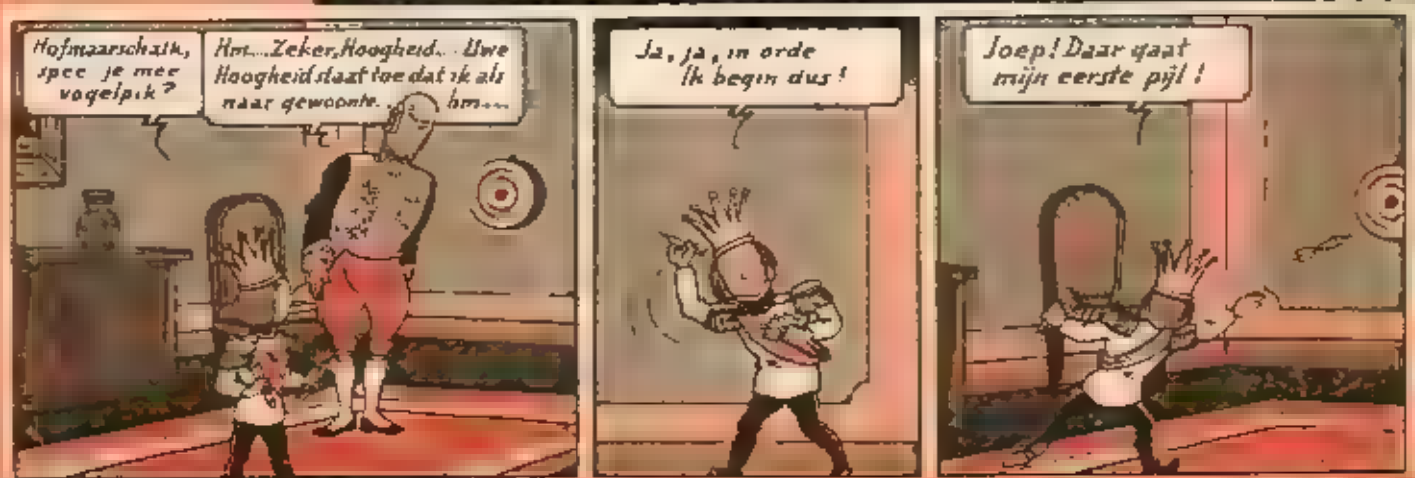

mepi
REDUCTIEBON (5 F in plaats van 8 F

KRAHA

DIE nacht kon Krisnoe geen oog sluiten. Toen hij hoorde dat zijn grootvader sliep, stond hij heel voorzichtig op en gleed naar buiten. De maan goot haar zilveren licht over het slapende dorp en de hoge bergen waarachter de zee ruiste.

Met kloppend hart liep Krisnoe in de richting van het grote woud, waarvan hij de geheimzinnige geluiden, gedragen op de nachtwind, opving. Het geitje in de val blaatte hartverscheurend en de jongen had het vast beslist genomen het diertje te verlossen. Hij kwam bij de kuil en schoof zijn voet voorzichtig over het vlechtwerk. Zou het houden? Neen! Daar was geen denken aan. Zijn ene voet schoof er reeds in. Een balk dwars over de kuil leggen? Een balk woog te zwaar, hij kon hem niet alleen optillen. Krisnoe dacht na.

In de bomen aan de rand van het woud waren de bengalis, kleine, bontgekleurde vogels wakker geworden en keken met grote verwondering naar die nachtelijke bezoeker. Tientallen gele apen met lange, magere ledematen lieten zich naar de laagste boomtakken afzakken en schreeuwden elkaar iets toe in hun eigen taaltje. Het was niet zo moeilijk te raden wat ze vertelden.

Pas op, opvoorzichtige jongen, pas op Kraha, de grote tijger

komt hier iedere nacht voorbij en wij verschuilen ons dan in de kruin van de hoogste boom. Zo dadelijk komt hij en eet je op.

(Zie vervolg blz. 18.)

JE INTERESSEERT JE VOOR

DE GESCHIEDENIS VAN DE VLIEGTUIGEN

HIER KRIJG JE DE

DE 4e REEKS CHROMO's

VAN DE OORSPRONG TOT 1914:

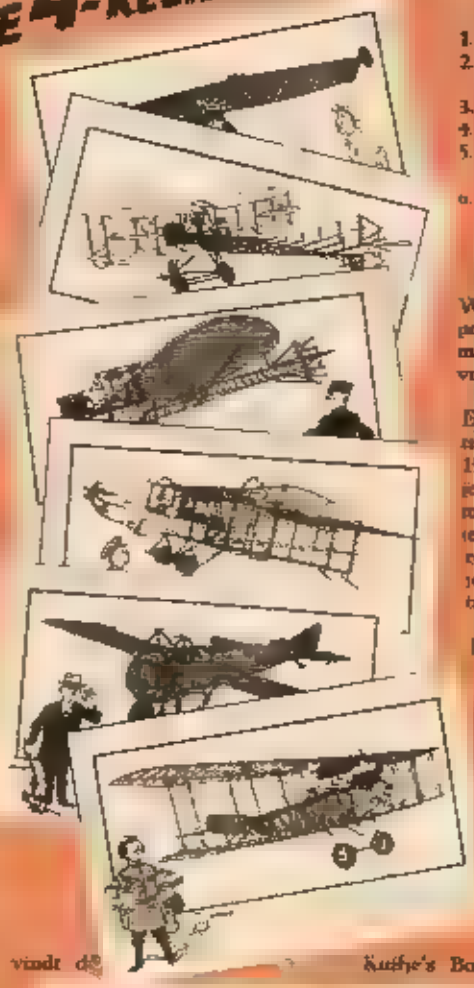

die volgende vliegtuigen bevat:

1. EENDEKKER REP 1907
2. TWEEDEKKER VAN DE GEBR DUFAUX 1910
3. EENDEKKER HANRIOT 1911
4. TWEEDEKKER SHORT 191.
5. EENDEKKER DEPERDUSSIN 1913
6. TWEEDEKKER ALBATROS 1914

We herinneren er je aan dat je deze prachtige reeks van zes chromo's (formaat 13 x 20) gratis krijgt in ruil voor 100 KUIFJE's PUNTEN.

De volledige geschiedenis van de vliegtuigen « VAN DE OORSPRONG TOT 1914 » bevat tien reeksen chromo's, die je kan bewaren in een prachtig album met dit doel uitgegeven. Tegenover iedere tekening staat er een verklarende tekst. Het volledig album geeft je dus de boeiende en waarheidsgetrouwe geschiedenis van de luchtvaart.

DIT ALBUM KAN JE VERKRIJGEN

— IN DE KUIFJE's WINKEL, Lombardstraat, 24, tegen de prijs van F (in kartonnen omslag) en 80 F voor de luxe uitgave in volinnen band.

Of met de post tegen storting van hetzelfde bedrag (+ 5 F voor de kosten) op P.C.R. 1909.16 van KUIFJE - BRUSSEL

Je vindt de Kuifje's Bons op de volgende producten

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS • PILSBERG
TOSELLI • PANA • TINTIN

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE — DIENST T. — LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

NOG SLECHTS 99 PUNTEN DAN ZIJ DIT GESCHENK

DOOR WILLY VANDERSTEEN

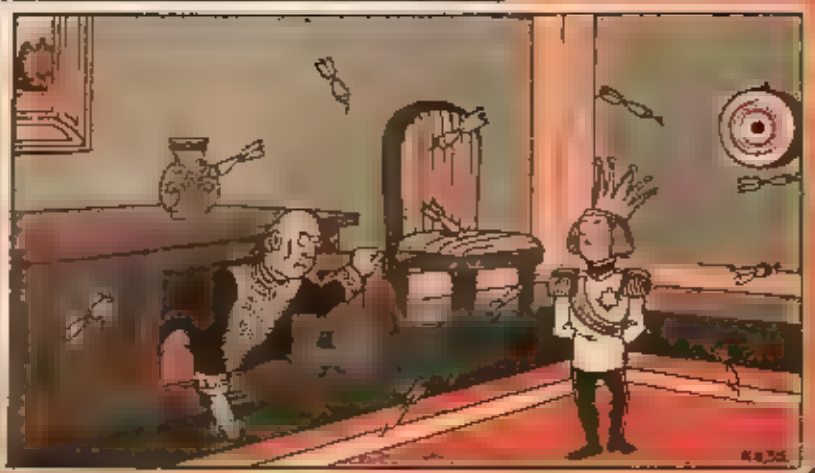

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

... ...ar uitdag nodigt Teddy de verlaten villa « Kloekerschen » maar de honderden zijn reuzie verborgen h bben

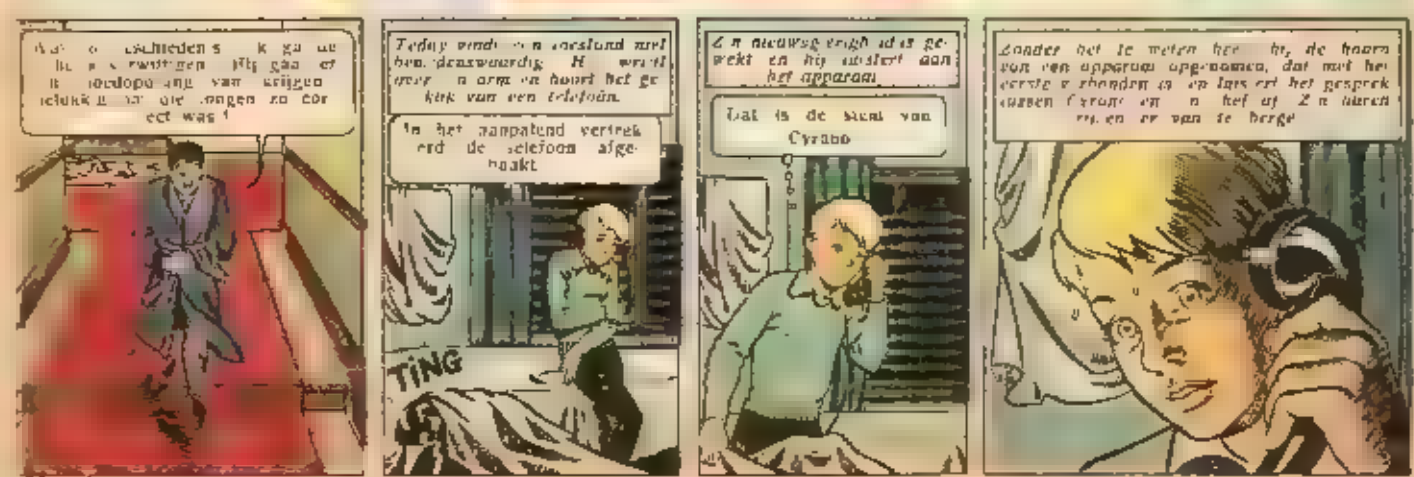

De Witte Ruiter

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Terwijl Johan door het woud galoppeert in de hoop het medicijn voor Herlinde tijdig te [illegible], blijven zijn metgezellen verschuild [illegible] van de struikrover.

Het gaat hier om het tweede Concilie van Lateranen, voorgezeten door Paus Innocentius II, in het jaar 1139

(1) De vederen van deze vierkante pijlen zijn zodanig aangebracht dat de pijl, eens in het doel, een draaiende beweging maakt en aldus dieper doordringt. Ze is bijgevolg heel gevaarlijk.

(Wordt vervolgd.)

HET EINDE VAN KRAHA

(VERVOLG VAN BLZ. 15)

De apen schudden met het hoofd en klapten in de handen als wilden ze Krisnoe verjagen. Krisnoe lette niet op hen. Het enige wat hem interesseerde was z'n geitje, dat rukte en trok aan de koord waarmee het vastgebonden was en zich ieder ogenblik kon verhangen...

Krisnoe sprong van de rand van de kuil naar de paal in het midden en klampte zich daaraan vast. De gele apen vonden dat een prachtige toer. Ha, die kleine jongen was zeker van hetzelfde ras als zij, al liep hij dan ook slechts op twee poten en had hij niet zoveel haar op het lijf! Wat zou hij nu doen? Krisnoe nam z'n mes, sneed de koord over en tilde het bevende geitje op. Dan vroeg hij zich af hoe hij veilig op de vaste grond kon komen? Dezelfde sprong in tegenovergestelde richting uitvoeren was onmogelijk. Het geitje woog niet zwaar maar toch... Op hetzelfde ogenblik werd de nachtelijke stilte opengereten door het vreselijk gehuil van Kraha. Ginds, tussen het hoge gras, kwam hij met lenige, stille passen aangeslopen en zijn groene ogen funkelden. De bengalis vlogen verschrikt op en de apen sprongen een tak hoger en hielden zich dan muisstil.

— We zijn verloren, dacht Krisnoe, en drukte het geitje tegen z'n blote borst. Hij keek naar de hemel in de hoop ergens redding te vinden en bemerkte een liaan, die een vlechtende aap waarschijnlijk bij toeval van de boom had losgehaakt. Hij greep ze met beide handen, liet de paal die hij met z'n benen omkneld hield, los en klom voorzichtig maar vlug naar omhoog. Kraha moest iets gemerkt hebben want hij sprong toe doch te laat... hij viel met een plof in de diepe kuil net op het moment dat Krisnoe en zijn geitje de vaste grond bereikten. De tijger brulde vervaarlijk maar dat mocht hem niet baten... Hij kon niet uit de kuil geraken. De gele apen joelden van pret en het gekwetter van de bengalis kon je ver in de omtrek horen.

— Ik dank jullie, gele apen, ik dank jullie! riep Krisnoe blij. Dan liep hij op snel zijn benen hem dragen konden naar de kleine hoeve van z'n grootvader.

— De tijger zit in de kuil, grootvader! En m'n geitje is gered! M'n geitje leeft nog!

★

GEWAPEND met stevige touwen en lange messen trokken de bewoners van het dorp de volgende morgen naar de kuil. Ze slaagden er in het grote roofdier op te hijsen en in een stevige kooi van bamboehout te stoppen. Ze gingen er mee naar Calcutta om de tijger aan de radja te schenken en deze zond hem naar de Londense Dierentuin. Kraha heeft er heel veel bekijks. Hij krijgt eten zoveel hij lust maar z'n ogen schitteren niet meer zo fel als toen hij als oppermachtig alleenheerser door het hoge dorre gras schreed...

DE POST

Het kan alleen in het brein van Amerikanen opkomen, hoven in de bergen dergelijke reusachtige portretten van Amerikaanse presidenten te beeldhouwen.

DE HELFT VAN DE WERELDBEVOLKING KAN NOCH LEZEN NOCH SCHRIJVEN!

VIJF en veertig tot vijftig % van de wereldbevolking, ouder dan tien jaar, kan lezen noch schrijven. Aldus luidt een verslag van de Unesco. Het grootste deel van deze analfabeten (75 tot 85 %) woont in Afrika. Dan volgt Azië, met uitzondering echter van Aziatisch Rusland. 60 tot 80 % van de inwoners van Zuid-Amerika kan lezen noch schrijven. In Noord Amerika vormt het aantal analfabeten slechts 10 % van de bevolking, in Europa van 5 tot 10 %.

HOEVEEL NOTEN PER SECONDE?

HOEVEEL noten kan een pianist in één seconde spelen? Deze vraag rijst wel eens op wanneer men een concertpianist gadeslaat. Zijn vingers glijden zo snel over de toetsen dat men ze haast niet meer volgen kan. Professor H.W. Smith van New York heeft deze kwestie onderzocht. Hij analyseerde het mysterieuze presto uit de sonate « mei de treurmars » van Chopin en vergeleek de gramofoonopname van dit stuk, gespeeld door wijlen Sergei Rachmaninoff, met een gramofoonplaat van Arthur Rubinstein. Beide pianisten speelden het muziekstuk in zes en zeventig seconden. De professor telde in de gedrukte muziek niet minder dan 1.760 noten en zijn gevolgtrekking was dan ook, dat de pianisten iedere seconde gemiddeld 23 noten hadden gespeeld. De 6.266 noten van Schumann's toccata werden door Simon Barere gespeeld in vier minuten en twintig seconden, dus een gemiddelde snelheid van 24,1 noten per seconde. Bij een snelheid van 29 tot 33 noten per seconde kan niet meer gesproken worden van muzikale voordracht!

Een goede raad: zet je oren wijd open als je goede muziek hoort en maak er geen rekenles van!

WALTER SCOTT EN DE BEDELAAR

DE dichter van « Ivanhoe » en vele andere romans geweven op de geschiedenis van Schotland, ontmoette op zekere dag een bedelaar die hem een aalmoes vroeg. Walter Scott tastte in z'n zak om een halve shilling te zoeken. Het kleinste muntstuk, dat hij bij zich droeg, was echter een hele shilling. Hij gaf dus een hele shilling aan de bedelaar en zei:

— Beste vriend, ik geef je een hele shilling maar vergeet niet dat je me een halve schuldig blijft!

— God segene je, mijnheer, en late je zó lang leven tot ik je betaal!

ECHTE CINEMAGENOEGENS IN DE HUISKAMER!

EEN ECHTE CINE-PROJECTOR DIE JE TOELAAT ECHTE CINEMAFILMS IN BEWEGING AF TE DRAAIEN

Voor de ongelooflijke prijs van: 345 F.

(Verkrijgbaar in alle winkels van foto en foto-cinébenodigdheden)

GOED voor een kosteloze documentatie, de lijst van onze films en het adres van de winkel, die het dichtst bij de woning gelegen is, en waar je een gratis demonstratie kan vragen. (Te sturen naar CINETTE, Kommandant Ponthierstraat, 89, Brussel. Telefoon: 34.59.94.)

PAT RICK EN MASS TICK in

Te Mexico en zijn bandieten volgen de trein aan. Pat Rick en Mass Tick willen hulp halen doch er zijn Apachen...

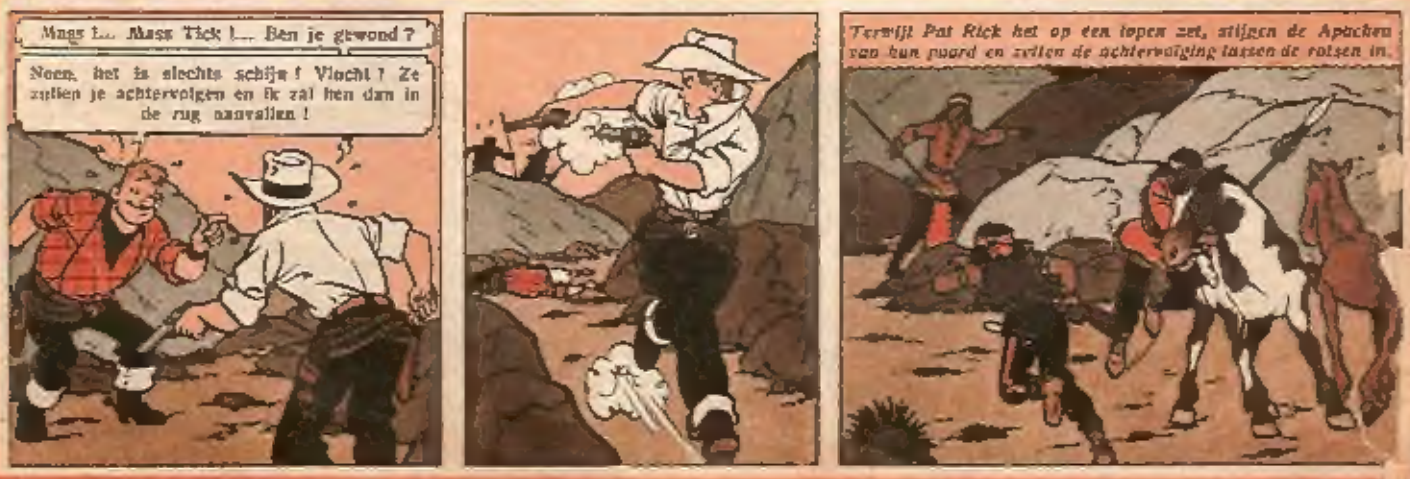

Tijon

DE STAMBOOM VAN DE HELICOPTER

De stamvader van de helicopter is een Spanjaard: Juan de la Cierva. Deze laatste ingenieur ontwierp, na het bijwonen van een vliegtuigongeval het eerste hefschroefvliegtuig dat hij autogyro doopte. Uit zijn autogyro, die voorzien ook met een schroef was voorzien, ontwikkelde men de helicopter.

OP de vooravond van de tweede wereldoorlog werd de helicopter, gebouwd door de Duitse firma Focke-Wulf en bestuurd door Hanna Reitsch, als de beste aanzien, ook door de Amerikanen, die tussen 1924 en 1940 autogyro's voor postvervoer en inspectie van militaire manœuvres bouwden.

De bekendste helicoptertypes zijn voor het ogenblik: de «Sikorsky» (Sabena), de «Bristol» (met twee schroeven, een vooraan en een achteraan en met het voorkomen van een vliegende autobus) en de «Hiller» die nu reeds in Amerika als privétoestel door zakenlieden, televisiecameramen, enz., wordt gebruikt.

Zoals voor alle nieuwe begrippen, heeft men ook voor het hefschroefvliegtuig een woord gesmeed uit het Grieks «helissein» (draaien) en «pteron» (vleugel).

Veel plezier met de draaiende vleugel!

MENSEN EN DIEREN SPRINGEN OM TER VERST

EEN tijger kan vier meter hoog springen, een hond drie. Van alle dieren weent men, dat de kangoeroe het verst kan springen: 10 meter! De beste verspringer ter wereld was de neger Jesse Owens, die op de Olympische Spelen in 1936, acht meter en zes centimeter ver sprong! Die Jesse Owens was een volmaakt, mooi atleet. Hij kon naast springen ook honderd meter vlak lopen. De honderd meter vlak liep hij in 10,2 seconden!

WEER NAAR SCHOOL!

JE MOET DUS STIPT OP TIJD KOMEN...

Dat is heel eenvoudig, indien je beschikt over het prachtig uurwerk

HELVA type KUIFJE

Precies, hermetisch gesloten, phosphorescent, schokvrij!

Met garantiebon HELVA tegen diefstal, verlies, totale beschadiging (ged. 2 jaar). N. B. — Met ieder uurwerk krijg je **1 BON VOOR EEN NIEUWE WIJZERPLAAT**

GEVAERT PRESENTEERT DE BROEDERS A.B.C.

EEN AMERIKAAN VERDWAALT IN HET JUSTITIEPALEIS

JE lacht er wellicht om maar het is echt gebeurd. De toeristen die naar Brussel komen wensen bijna allemaal een bezoek te brengen aan het Justitiepaleis en worden meestal rondgeleid door gidsen. Anderen verkiezen het op hun eentje rond te neuzen, zo ook de Amerikaan waarvan er hier sprake is. Hij was er met zijn vrouw toegekomen, die het verkoos in de wandelzaal te blijven. Om vijf uur werden de poorten van het paleis gesloten maar... de Amerikaanse dame protesteerde omdat haar man nog niet teruggekeerd was. Na twee uren zoeken vonden de zaalwachters hem in een kelder terug...

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt vervolgd)

HET GELE TEKEN

Mortimer is de gevangene van Septimus. De chauffeur, die Mortimer die nacht door de mist naar Limehouse Dock reed, opent de krant en herkent in de foto van de man die gezocht wordt, zijn klant.

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Dick zoekt al zijn zakken af doch het is tevergeefs....

GOED WISER OP SLECHT WEER, « HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS », ALBUM VAN ED. P. JACOBS, IS ALTIJD BOEIEND!